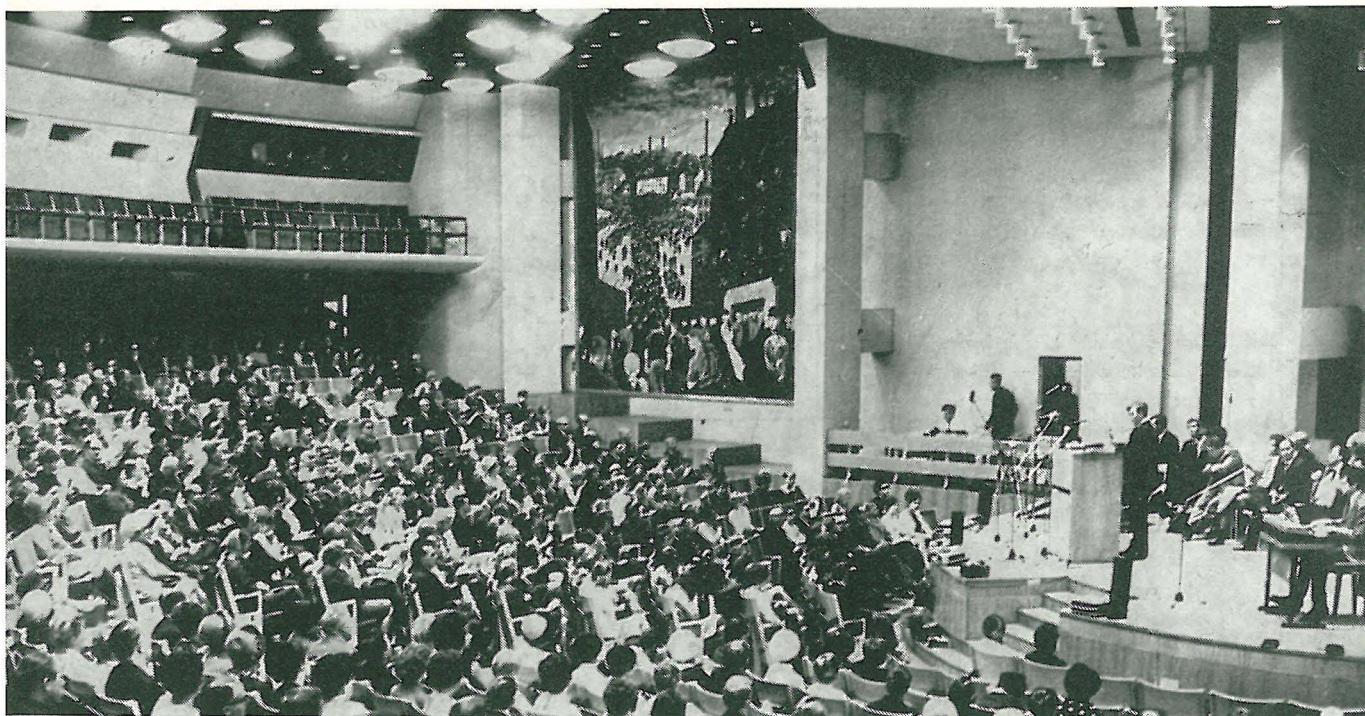

MIDNATTSRÖPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

MARANATA

En stor skara fyllde i det närmaste kongresshallen vid Bibelskolans avslutning.

LÄS I DETTA NUMMER:

ARNE IMSEN: Församlingsliv är familjeliv

ERIK G. ERIKSSON: Underkraft eller undergång

BJÖRNE ERIXON: Dopet i den Helige Ande

MONA SUNDQVIST: Bibelskolan i Stockholm

MARITA HAMMAR: Hur jag blev döpt i Anden

Dessutom mötesreferat, vittnesbörd m. m.

Midnattsropet —

**organ för andlig
väckelse i dag**

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Redaktör:
ANDERS B. ANDERSSON

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgironr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
mang (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 28:—, halvår 15:50, kvartal
8:—. Lösnummer 1:25. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,**
31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

H. Halla Boktr. AB, Jönköping 55026 - 1967

NU ÄR DET DAGS

att betala in

PRENUMERATIONS- AVGIFT

för 1968

MIDNATTSROPET KOSTAR NU

HELÅR 28:—

HALVÅR 15:50

KVARTAL 8:—

FÖRMÅNSERBJUDANDE

**ALLA SOM BETALAR IN
ÅRSPRENUMERATIONEN
FÖRE DEN 1 JANUARI
ERHÅLLER TIDNINGEN
FÖR 25:— PR HELÅR**

Använd inbetalningskortet
som medföljer detta nummer

Nr 23

1 Dec. 1967

Årg. 8

FÖRSAMLINGSLIV ÄR FAMILJELIV

Man diskuterar i dag den kristna församlingens styrelsesätt: Är församlingen en demokrati eller en diktatur? —

— Församningslivet skall utformas som ett familjeliv, dock inte efter nutidens uppfattning om familjeinstitutionen, utan i en atmosfär av kärlek, förståelse och sammanhållning, efter ett patriarkaliskt mönster under andliga faders auktoritet och myndighet, hävdar ARNE IMSEN i denna artikel, som är en sammanfattning av ett tal i årets Kärrsjökonferens.

Många har en felaktig syn på församlingen. Man identifierar organisationen, samfundet eller den religiösa föreningen med församlingen. Men församningsliv är inte föreningsliv; församlingsgemenskap är inte intressegemenskap. Man kan bygga upp en förening omkring vissa idéer eller för att verka för vissa idéer, men detta är inte Guds församling. —

Vad är då nytestamentligt församningsliv, eftersom det icke är föreningsliv? —

Ett nytestamentligt församningsliv det är FAMILJELIV; den bilden möter vi ju många gånger i Ordet.

I Ef. 4 och 5 kap. omtalas Kristus såsom församlingens huvud och mannen såsom kvinnans huvud. För att förstå detta får vi återvända till en annan tid än den vi lever i nu.

I våra dagar har man praktiskt taget förlorat respekten för skapelsens ordning och försöker utjämna gränserna som Ordet har givit. Detta berör även förhållandet mellan man och kvinna och det berör förhållandet mellan föräldrar och barn. Du har icke läst så länge i Ordet, förrän du upptäcker, att den gudomliga ordningen i familjelivet är att mannen är familjens huvud. Det är farligt att säga detta i Sverige 1967; då kan man bli misstänkt för att vara en sadist hemma. Trots allt, är detta den gudomliga ordningen. Vill man sedan diskutera det, så är det inte mig man vänder sig mot utan mot Guds ord.

Nu har vi fått frihetsideal som uppluckrat ett lagbundet familjeliv. Samhället har skaffat oss en frihet, där kvinnan har samma ställning som mannen. Den som mest av allt utnyttjas i denna situation är dock kvinnan. Vi ser hur hennes kropp blir exploaterad. Det har förvånat mig oerhört, att det icke finns någon kvinna som reser sig upp och protesterar mot detta. Kvinnan är egentligen offret, i stället för att hon skulle vara föremålet för den lysande frihet man utlovar. —

I sin tur återverkar detta också på barnen — stackars föräldrar som inte lyder sina barn. Det

är tendensen i tiden — barnen är de som dominerar. —

Vi lägger märke till, att ju större inflytande dessa krafter får desto större problem får vi, och ju fler specialister behöver samhället. Livet blir så komplicerat till sist, att den mest naturliga och enkla institutionen — familjeinstitutionen — måste övergivas och barnen omhändertas av samhället. I dag är det faktiskt så, att man öppet pläderar för att familjeinstitutionen definitivt ska överges och att trohetsförhållandet mellan makar ska skrotas... Så förkunnar man trolöshetens evangelium. — Tidens lösen är att riktigt "leva ut". Ja, så är det i världen. —

Vi ska komma ihåg, att den mentalitet som är rådande i världen också vill ta plats i församlingen. Jag ska säga er ungdomar: kom ihåg, att med familjelivet följer auktoritet och myndighet. Ni tror att om ni utsätts för någon form av myndighet, så tar ni skada av det. Ack, att någon tagit hand om mig när jag var 17—18 år och det brann en himmelsk eld i hjärtat, fastän jag icke kunde bemästra en del situationer! Om någon myndighet tagit hand om mig då, och hjälpt mig, hur mycket lidande hade jag då ej blivit besparad. I stället blev jag utnyttjad och exploaterad; jag förstod det inte då, men jag har sett det efteråt. Jag ska säga er ungdomar öppet: Ni har ingen aning om vilka kriser jag fått genomgå i mitt liv på grund av att det inte fanns fäder som kunde tukta mig. Jag har ofta tänkt: O, att jag hade haft de förmåner som ungdomarna har i våra dagar. —

De allmänna upplösningstendenserna i tiden kommer in i vårt tankeliv, och vi skaffar oss även falska frihetsideal i församlingslivet. Det finns människor som riktigt odlar det här, men vad blir resultatet? Det blir i allra högsta grad precis det motsatta! I stället för frihet blir de slavar under förgänglighet och fåfänglighet, slavar under karriärjakt och prestige.

Man kommer långt i världen med en elgitarr och en hygglig sångröst, men man river inte ner himmelens välsignelser om man icke har ett hjärta som är öppet för Gud. Man tragglar genom tiden. Vilken välsignelse det är med fina instrument — men vilka faror. Ibland har jag tänkt, när jag sett mina egna barn använda dem: blir det här till förbannelse för dem så vill jag kasta ut det. Jag kastar ut allt som hotar deras andliga liv. Det behöver också bli så i församlingen, en sådan miljö i gemenskapen, att var och en förstår att först och främst vårda sitt andliga liv.

En annan sak som jag också ska nämna här är sällskapslivet. På det området råder en oerhörd uppluckring och upplösning i tiden. Kom ihåg att det icke finns någonting som så fördärvar ett Herrens vittne som sällskapslivet. Sällskapslivet suger ut er — suger kraften ur er. Ni kommer till mötena och upplever, att där det förr var seger blir det nederlag. När attackerna kommer så har ni förutom kampen för Guds verk också kampen med ett kränkt samvete. Det behöver icke vara så, men jag säger till er ungdomar: Vill ni komma undan en mängd problem så låt icke Satan lura er här. Satan säger att ni skall ägna er åt varandra, och så går tiden alltmera åt till sällskapsliv. Svårigheter och frestelser kommer och många gånger fallet. —

Finns det möjligheter för unga människor 1967 att bli bevarade? Kan man leva rent i dag?

Vad ska ni göra?

Ge er åt Jesus, verka Herrens verk och håll er varma. Se till att ni icke ger er in i frestelserna. Ge ett minimum av tid åt er själva och ett maximum av tid åt Guds verk. Då ska ni få se hur rikt och härligt det blir att vara tillsammans då ni råkas. Acceptera aldrig den nya tidens falska frihetsideal. Vig ert liv i Herrens tjänst — då skall ni få uppleva, att elden brinner i ert inre — icke en främmande eld, men en gudomlig eld.

Det är alltså icke fråga om familjeliv efter moderna ideal, men ett familjeliv i överensstämmelse med Ordets riktlinjer om faderskap och förmyndarskap.

Det finns många som diskuterar hur församlingen skall ledas. Är församlingen ett folkvälde eller en diktatur? Församlingen är ingen demokrati — i församlingen är inte folkmeningen och folkviljan det dominerande. Låt oss göra tankeexperimentet här, att vi alla kommer med våra olika meningar om Guds verk och vill se dem gestaltade. Allt detta måste ju tas till fånga och läggas under Kristi herravälde och det måste ske på ett gudomligt sätt.

Församlingslivet är ett patriarkaliskt familjeliv. Vårt största behov är därför icke evangelister, icke heller missionärer, utan FÄDER OCH MÖDRAR. Det som föds fram ska sedan vårdas. Det är ingen uppgift som man tar sig. Det är en andlig funktion och detta föräldraskap för oerhörda uppoffringar med sig. —

I vårt moderna samhälle heter det: Låt oss slippa ha så många barn i våra familjer, så vi kan ha kylskåp, bil och sommarstuga. På det andliga området existerar något liknande. Man

forts. på sid. 20

FRÅN KONFERENSEN I ÖREBRO

I Örebro hölls under Allhelgonadagshelgen den årligen återkommande höstkonferensen med möten i Konserthuset. En stor skara vänner från skilda håll i landet hade mött upp för att tillbedja, upphöja Herren och lyssna till undervisningen från Guds ord.

Mötena präglades av en profetisk Ande, som även uppenbarades i förkunnelsen. Många kunde vittna om att deras andliga position klarlades och upp-

levde genom Guds ord en härlig förlossning och vederkvickelse. Flera vänner vittnade också om att de upplevt hälsa till kroppen. Hela konferensen behärskades av en stark trosatmosfär och många upplevde förnyelse av sina trosliv. —

Elever från bibelskolan i Stockholm deltog med trosfriska vittnesbörd och sång, som fullständigt dementerade deras mening, vilka ifrågasätter en bibelskolas funktion och upp-

gift. Bibelstudium gör inte lärjungarna "torra" — tvärtom. "Var icke våra hjärtan *brinnande* i oss när han talade med oss på vägen och uttydde skrifterna för oss." Luk. 24: 32.

En stor skara vittnen deltog och de praktiska detaljerna fungerade på ett fint sätt — ett 80-tal tillresande hade församlingen berett sängplatser för. —

För allt vad som hände under konferensen tackar vi Herren. Amen! *Gunno Andersson*

Tungotal i blick- punkten

Nu har den kommit! Äntligen en bok som lyfter fram andedopet och klart och tydligt påvisar dess stora betydelse. En amerikansk journalist tar oss med på en märklig och spännande resa bland tungotalare i Staterna i sin bok *Tala med andra tungor*. Det blir en oför-

glömlig resa. På ett finkänsligt och lättillgängligt sätt skildrar författaren sina märkliga erfarenheter.

Han drivs av sin yrkesambition till att söka ta reda på vad tungotalet är. Han samlar in dokument över detta. Drivs vidare. Blir gripen över vad han får se och erfara. Snart är han själv andedöpt och börjar tala i tungor! Från denna stund är den forne konventionelle kyrkomedlemmens liv helt förvandlat. Han får en helt ny dimension in i sitt liv. Därför ger han också varje kristen det rådet att tala och bedja i tungor varje dag!

Även om en del av författarens synpunkter väl kan diskuteras vill jag ändå varmt rekommendera boken. Ge den åt dina vänner tvivlarna! Ge den åt de längtande! Hela frikyrkligheten inklusive pingströrelsen borde ta del av den!

Måtte den bli ett medel till att definitivt slå hål på all stel och högtidlig formalism, och bana väg för förkunnelse och erfarenhet av Andens verk i all dess fullhet!

Björne Erixon

John L. Sherill: *Tala med andra tungor*. Gummesson 1967, häft. 18: —.

UNDERKRAFT eller

Guds plan har alltid varit att genom tecken och under få bevisa sin väldiga makt för människorna. Han har då ofta använt sig av svaga "lerkärl" i vilka han nedlagt sin mäktiga kraft — människor som i världens ögon ingenting varit, men som genom att de ställt sig till Guds förfogande bevisat att ordet är sanning:

"Ty Guds dårskap är visare än människor, och Guds svaghet är starkare än människor.

Ty betänken, mina bröder, huru det var vid eder kallelse: icke många som voro visa efter köttet blevo kallade, icke många mäktiga, icke många av förnämlig släkt.

Men det som för världen var dåraktigt, det utvalde Gud, för att han skulle låta de visa komma på skam.

Och det som i världen var svagt, det utvalde Gud, för att han skulle låta det starka komma på skam. Och det som i världen var ringa och föraktat, det utvalde Gud — ja, det som ingenting var — för att han skulle göra det till intet, som någonting var.

Ty han ville icke att något kött skulle kunna berömma sig inför Gud." 1 Kor. 1: 25—29.

Denna Guds visdom som övergår människornas förstånd gör att Gud får äran för det som sker, och ingen människa skall heller kunna berömma sig av sin egen kraft. —

Redan i Gamla förbundet läser vi om hur Herren använde sig av svaga människor. Moses som efter sitt eget misslyckade försök att befria Israel i 40 år vaktat fåren i öknen får mottaga Guds kallelse att befria sitt folk. Han protesterar därför att han är medveten om sin egen oförmåga, men Gud bevisar genom ett under att han själv skall vara med sin tjänare och "Gud ger Mose makt att göra under i Egypten". 1 Mos. 3: 2.

En fåraherde med en stav i handen går till Farao — konungen i Egypten — representanten för den mänskliga makten. En armé av soldater står till den mäktiges tjänst, en hop spåmän som kan utföra många trollkonster finns också vid hovet, men mannen med staven, fåraherden från öknen, som fått makt av Gud, bevisar att hans Herre är suverän härskare även över Egyptens konung. —

Vi läser om Gideon, Barak, Simson, Jefta,

Samuel, David, Elia, Elisa, Jeremia och de andra profeterna som genom Guds makt "besegrade konungariket, fingo löften uppfyllda, tillstoppade lejons gap, undkommo svärdets egg, blevo starka efter att ha varit svaga, blevo väldiga i krig och drevo främmande härar på flykten. Det var män som aldrig sökte människors gunst eller fruktade mänsklig makt, men de hade i Herren sin starkhet, och vann härliga segrar — i sig själva svaga, men i Herren starka.

● ● ●

Då Guds frälsningsverk skulle fullbordas — vad hände då? —

Jo, Gud gav oss inte en religion, utan han gav oss sin egen Son. I ringhet föddes världens Frälsare. Ingen av dåtidens mäktige mötte honom då han 8 dagar gammal bars fram i templet. Endast två gamla, enkla, bortglömda av världen — Simeon och Hanna — som levde i Andens uppenbarelse kom skyndande för att få taga honom i sina armar och i profetisk Ande lovande Gud för hans stora gåva. —

Vid Jordan, när Jesus döpes av Johannes, är himlen öppen och kraftens helige Ande sänker sig ned över honom. Han rustas för sin gärning här på jorden. Efter att ha frestats i öknen kommer han full av Helig Ande till Nasaret, där han i synagogan tar bokrullen och läser: "Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig. Han har sänt mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga, till att predika frihet för de fångna och syn för de blindade, ja, till att giva de förtryckta frihet och till att predika ett nådens år från Herren." Luk. 4: 18—19.

Jesus kom för att bevisa Guds makt och härlighet på jorden. Och det sker genom att syndare frälsas, sjuka helas och döda uppväckas. Gud visade sin makt över djävulen genom sin Son. Jesus kallar ut några enkla män, fiskare, tullare, som lämnar allt för att följa honom. Han ger dem makt över onda andar till att utdriva dem, till att bota sjuka, uppväcka döda. De går på hans befallning och upplever att i Jesu namn sker detta som Jesus sagt dem. —

När Jesus fullbordat sitt verk på jorden, på Golgata utropat: Det är fullkomnat!, lidit och dött, stigit ned i dödsriket, besegrat djävulen och tagit nycklarna till döden och dödsriket och

släppt dess fångar fria, står han levande upp igen. Efter att flera gånger uppenbarat sig för sina lärjungar går han hem till sin Fader. —

Vad lämnade han då efter sig?

Inget religiöst system — ingen kyrka — ingen organisation — inte ens ett dokument med upp-teknade lärosatser. När han en gång skrev var det i sanden — ingenting blev kvar till efter-världen av den skriften. — Det enda han efter-lämnade var en handfull svaga människor, som han under tre år givit ett exempel på hur de skulle leva och vilken kraft han ville uppenbara genom dem. Jesus säger: "Jag har givit eder ett föredöme, för att I skolen göra såsom jag har gjort..." Joh. 13:15. Och vid ett annat till-fälle: "Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som tror på mig, han skall ock själv göra de gärningar jag gör, och ännu större än dessa skall han göra..." Joh. 14:12.

Kan vi begära ett klarare program för vårt liv och vår verksamhet i Jesu efterföljd? —

Och innan han går hem till sin Fader ger han sina lärjungar befallningen:

"Och han sade till dem: 'Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat.

Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst; men den som icke tror, han skall bliva fördömd.

Och dessa tecken skola åtfölja dem som tro: genom mitt namn skola de driva ut onda andar, de skola tala nya tungomål,

ormar skola de taga i händerna, och om de dricka något dödande gift, så skall det alls icke skada dem; på sjuka skola de lägga händerna, och de skola då bliva friska.'" Mark. 16:15—18.

Och till slut den sista befallningen: "Och se, jag vill sända till eder vad min Fader har utlovat. Men I skolen stanna kvar här i staden, till dess I från höjden bliven beklädda med kraft." Luk. 24:49. Det var det sista de hörde från sin älskade Mästare innan han lyftes upp i skyn inför deras ögon.

● ● ●

I den övre salen samlades hopen av lärjungar — människor som var djupt medvetna om sin svaghet. I fruktan för judarna låste de noga om sig — vad skulle komma att hända? —

Då föll den helige Ande över dem — kraftens

Ande, samma Ande som kom över Jesus därborta vid Jordan. Den drev ut fruktan och räddhåga, besegrade slöhet och likgiltighet, fyllde dem med kraft och frimodighet och satte dem i rörelse. —

Från att ha varit svaga blev de starka — ej i sig själva men i Kristus. Deras liv blir ett liv i Kristus och deras svaghet fullbordas i Guds kraft.

En skara på 120 lärjungar träder fram, i vars lemmar nu den helige Ande bor. På deras läppar lägger Anden det budskap de skall frambära till människorna, och samme Ande för budskapet rakt in i deras hjärtan som lyssnar. Gudomlig makt och myndighet vilar över dem och resulta-tet visar sig omedelbart. Anden överbevisar om synd, rättfärdighet och dom. Själar blir frälsta och döpta. Överallt där lärjungarna går fram kommer människor i syndanöd, omvänder sig och kommer till tro på Jesu namn. —

När Petrus och Johannes en dag kommer till templet för att bedja stöter de på en lam man som begär en allmosa av dem och häpen får han höra orden: "Silver och guld har jag icke. Men vad jag har det giver jag dig. I Jesu Kristi, nasaréens namn: Stå upp och gå!" — Apg. 3:6. Och den lame står upp och är helbrägd. —

Jesus infriade sina löften. Guds kraft verkade genom dem, demonerna bävade, sjukdomarna vek. —

Andlig makt och myndighet följde apostlarna var de drog fram. Från stad till stad, från land till land spred sig denna väckelse manifesterad genom under och tecken. Helvetet bävade, satans positioner hotades av en skara svaga människor, som ingenting kunde stoppa, därför att Guds kraft vilade över dem. En mäktig flod av liv och hälsa bröt fram bland människorna. Brustna strängar och spruckna instrument började ljuda igen och lovsångstonerna steg mot skyn till honom som sitter på tronen.

● ● ●

EN SÅDAN VÄCKELSE ÄR DET VÅR TID BEHÖVER. —

Ja, säger du, men vem skall Herren använda?

VI, just du och jag, är kallade att vara en öppen kanal för den livsström, som en gång bröt fram från det hjärta som brast i döden på Gol-gata. —

UNDERGÅNG

Av
**Erik G.
Eriksson**

VI är kallade att vara förmedlare av pingstens Ande och kraft. —

Vi skall ta emot av det Gud vill ge för att giva ut åt dem som Herren sänder i vår väg. — Guds källa har vatten tillfyllest, men i världens öken dör millioner av törst. Människor spanar i sin vända mot en stjärnlös himmel och frågar: Var finnes frälsning för oss? Sjuka, nedtyngda, slagna, bundna, besatta, vars hjärtan är samman-snörda av ångest väntar på befrielse. —

Och du och jag, som skulle vara himlens sändebud — världens ljus — vi låter våra sinnen upptagas av oväsentliga ting. —

Vi nöjer oss med att vi själva är frälsta när Gud vill rädda en hel värld. —

Vi nöjer oss med att leva i andlig vitaminbrist när Herren vill göra oss till andliga maktfaktorer i tiden. —

Vi nöjer oss med att leva på ett minimum när hela himmelens rikedom står till vår disposition.

Vet du vad som egentligen skett?

Jo, vi har övergivit Jesu program för vårt liv och vår verksamhet genom vår försummelse att ta ut den kraft som skall göra oss till sanna uppståndelsevittnen. —

Vad behöver vi då uppleva? —

Vi behöver väckas upp över vad vi är i Kristus. — I oss själva är vi svaga och du gömmer dig bakom denna ursäkt. Det håller dock inte, för Guds kraft den kan fullkomnas just i din svaghet. "När jag är svag, då är jag stark", säger Paulus. Och en annan gång: "Allt förmår jag genom honom som giver mig kraft." — Aposteln Johannes säger också: "... Sådan han är, sådana äro ock vi i denna världen." — Vi är Jesu sändebud och genom oss vill han uppenbara sin härlighet och makt för en värld, som ännu inte lärt känna honom. —

Jesus säger: "Och den härlighet som du har givit åt mig, den har jag givit åt dem..." —

Det är denna härlighet och kraft vi behöver, och dörren till Guds förrådshus står öppen för dem som i tro vill gå dit in.

Vi skall inte gå omkring som ökenhägringar utan vara oaser med friskt och levande vatten för våra medmänniskor. De besatta skall befrias, de sjuka skall uppleva hälsa, de bundna skall lösas genom oss. Gud ger oss ett *erbjudande* om en sådan väckelse just nu! —

Hur skall vi handla?

Mätte vi alla med profeten svara: "Herre här är jag — sänd mig." Jag är villig att dö självlivet, villig att bära din smälek, villig att offra tid för bön och fasta, villig att *svära* ja just NU! —

PUBLIKATIONEN MARANATA — 67

NU UTKOMMEN

Redaktion:

ANDERS B. ANDERSSON,
MONA SUNDQVIST, ARNE IMSEN

52 sidor. Stort format. Omslag i 2 färger.

RIKT ILLUSTRERAD

HÖGINTRESSANT

Medarbetare:

ARNE IMSEN, AGNE BARK, ERIK G.
ERIKSSON, ENOCH KARLSSON, HELGE
BERNTSSON, NILS WESTBERG, BJÖRNE
ERIXON, ANDERS B. ANDERSSON, PER-
OLOF FAGERHOLT, MONA SUNDQVIST
m. fl.

Klipp ur, ifyll och insänd beställningskupongen
till

MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Klipp här

Till Midnattsropet!

Sänd mig st. av Publikationen MARANATA (mot postförskott). (Jag bifogar här likvid 3:45 i frimärken.) (Stryk det ej önskade.)

Namn:

Bostad:

Postadress:

FRÅN KONFERENSEN I EDSBYN

Det är med stor tacksamhet man ser vad Jesus gör i dessa dagar i Hälsingland. I synnerhet har Maranataförsamlingen i Edsbyn fått erfara att Herrens ord haft mäktig framgång och visat sin kraft. Många syndare har fått uppleva Jesu renande blod till frälsning och frigörelse. Många och härliga dopförrättningar har också hållits sedan församlingen begynte sitt arbete. I tältmötena i juni månad i år upplevde församlingen ett genombrott vars frukter man ännu skördar. De nio nyfrälsta som då döptes till Kristus är alla bevarade och skaran av nyfrälsta ökar. Tack och lov till Jesus! —

Ett mäktigt helbräddagörelseunder skedde också under dessa tältmöten. En kvinna som led av en obotlig sjukdom fick uppleva ett vidrörande av den store Läkaren när en böneduk, som bröderna bedit över, lades på hennes kropp. Ja, Jesus botar sjuka än i dag — prisat vare Herrens namn! —

I allhelgonadagshelgens konferens, då en stor skara vänner var samlade från Gästrik-

Donald Bergagård och Erik G. Eriksson beder för längtande.

land, Dalarna och Hälsingland, skedde också mäktiga ting. På fredagskvällen döptes fem nyfrälsta. Bröderna Donald Bergagård och Erik G. Eriksson förkunnade Ordet. Temat i mötena var: Vad vi äger i Jesu fullbordade Golgataverk. En härlig trosatmosfär rådde i mötena, och man lyssnade med tacksamhet till de gamla sanningarna om den makt och myndighet Jesus givit oss till att utdriva onda andar, näpsa sjukdomar och lösa de fångna. Resultatet blev att många gråtande syndare kom fram och över-

lämnade sina liv åt Jesus. Många sjuka upplevde kraften från Jesu sår. Det var tårar och jubel över Jesu underbara nåd och en härlig frigörelse i alla möten. —

Vad Gud vill nu är att vi alla skall bli beklädda med kraft så att evangelium får bevisa sin makt genom tecken och under.

”Väckelsen är här, väckelsen är här

Hela gamla Hälsingland skakar av Guds kraft

Ära Halleluja — väckelsen är här!”

Erik G. Eriksson

ARNE IMSEN besöker Jönköping

den 2—6 december

STORA MÖTEN I FOLKETS HUS

Lördag 16.00 bibelstudium, 19.30 väckelsemöte. — Söndag 15.00 och 19.00 väckelse- och frigörelsemöten. — Måndag—tisdag 16.00 och 19.00 bibelstudium. — Onsdag 16.00 bibelstudium, 19.30 väckelsemöte.

ANDERS B. ANDERSSON, MARITA HAMMAR och församlingens sångare deltagar.

Maranataförsamlingen i Jönköping

"Vad är tungotal?"

Vi ställde frågan till några på en tunnelbanestation i Stockholm en måndagskväll. Flera hade aldrig hört talas om ordet, men några svarade så här:

— Pingströrelsen har visst sina seanser på nätterna efter de ordinarie mötena. Då kryper de på golvet och talar i tungor.

— I kristendomsboken står det att folk plötsligt talar ett annat språk — ett märkligt fenomen!

— Det är ju sådana där religiösa som ligger i bänkarna och gapar och skriker.

— Det är de frälsta som talar i tungor — inte alla, men de har en speciell kontakt med Gud.

Teol. kand. Björne Erixon undervisade på ett möte en lördagskväll speciellt studerande ungdom om Andens dop. I den religiösa världen diskuteras nyrekryteringsfrågan febrilt. Nya testamentets enda svar är Andekristendom. Surrogat för andliga upplevelser ute i världen är LSD-ruset med sina löften om paradisiska tillstånd. Man behöver inte söka dessa surrogat i sinnesutvidgande medel, ty det är just den helige Ande som är den förlorade dimensionen, säger förf., som ger en översikt över erfarenheter av Andens dop i Apostlagärningarna, men först citerar han två amerikanska teologer.

DOPET I

En amerikan och teolog vid namn van Husen har kommit ut med en bok om Hammarskjölds tro, som blivit översatt till svenska. Han säger, när han talar om pingströrelsen: "Jag har fått klart för mig att pingströrelsen med dess betoning av den helige Ande är någonting mer än blott och bart en förnyelse. Det är helt enkelt frågan om en revolution i vår tid. Det är en revolution fullt jämförbar i betydelse med etablerandet av den ursprungliga apostoliska kyrkan och med reformationen." Ett annat uttalande av en dr James I. Macold, som är president vid Princeton Theological Seminary i Amerika. Han säger: "Vår tidsålder måste bli Andens, vilket innebär Guds aktiva ingripande i världen, något som skakar och bryter ner våra former och organisationer och framkallar ett gensvar i överensstämmelse med evangeliet och världens behov."

Det är ju fantastiskt! Vi ska läsa Apg. 1: "När han då var tillsammans med dem bjöd han dem och sade: Lämnen icke Jerusalem, utan förbiden där vad Fadern har utlovat, det varom I haven hört av mig. Ty Johannes döpte med vatten, men få dagar härefter skolen I bliva döpta i helig Ande. Men när den helige Ande kommer över eder skolen I undfå kraft och bliva mina vittnen, både i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och sedan intill jordens ända." I Apg. 2 möter du uppfyllelsen av det Jesus sade: "Och de blevo alla uppfyllda av helig Ande och begynte tala andra tungomål efter som Anden ingav dem att tala."

Det är ett aktuellt ämne. Bakgrunden är egentligen mycket intressant. Ute i världen, i nyheden- domen möter du LSD-ruset med sina löften om paradisiska tillstånd och erfarenheter. Du möter medel som lovar att utvidga sinnena, psykedeliska medel. Vi vet också vilken verkan dessa medel får. De bryter ner människor både psykiskt och fysiskt och lämnar vrak efter sig. I den religiösa världen är det fråga om nyrekryteringen. Det finns ingen fråga som är så aktuell som just denna: "Vad är hemligheten till verklig framgång, både i den enskildes och i församlingens liv?"

Det svar Nya testamentet ger är Andekristendom. Det är en företeelse som är vitt skild från kultur- och uppfostringskristendomen. Det typis-

HELIG ANDE

ka för den första tidens kristna var inte det mänskliga utan det övernaturliga. Många teologer måste erkänna detta faktum. För en tid sedan läste jag en bok av min kristendomslärare. Han skrev om den första kristna tiden och han säger, att det är just när man kommer in på Anden och Andens verk och gärningar i Apostlagärningarna som man upptäcker det största avståndet och den största distansen mellan dem och vår tids kyrkoliv. Han kunde inte ha sagt det bättre!

Anden förvandlar människor

Det är underbart att det Nya testamentet hävdar kan du få uppleva nu. Det finns väl ingen teolog som har varit större än Paulus. Man talar om honom som ett religiöst geni. Det gjorde också min kristendomslärare, som nu är professor i Åbo. Denne Paulus säger, när det gäller tungomålstalandet: "Gud vare tack, jag talar tungomål mer än I alla." Det är något för en teolog att bita i!

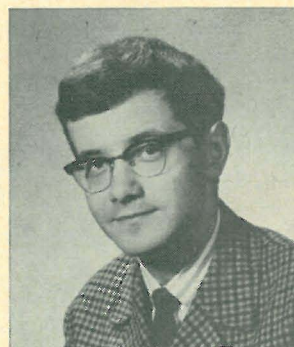
I Gamla testamentet ser vi, att när Anden kom över människor blev de förvandlade. Det var det som var hemligheten i profetens liv; han hade direktkontakt med Gud och han var påverkad av den helige Ande. I Gamla testamentet är det dock så, att Anden var knuten till ett fåtal, till speciella ämbeten, som domare, profeter och präster. Men i Nya förbundet är det som vi läste i Apg. 2: 4, att "de blevo *alla* uppfyllda av helig ande".

Jesus talade om att han skulle döpa lärjungarna i helig Ande. När han hade uppstått säger han till dem att stanna kvar i Jerusalem. Det var alltså inte nog att de hade mött den Uppståndne. De måste förbida efter något som var ett absolut villkor, innan de kunde vara Jesu representanter. De skulle vänta tills de från höjden blev beklädda med kraft.

Anden är en person och en kraft

Jesus undervisar om Anden på två sätt, dels såsom en *person*. Han talar om Hjälparen, en rådgivare, vägledare och tröstare. Det gör han framför allt i Joh. 14 och 16. Anden är den tredje personen i gudomen. Han säger: "Jag

Av
**Björne
Erixon**

Björne Erixon

skall icke lämna eder faderlösa; jag skall komma till eder" och det gjorde han genom Anden.

Han talar också om Anden såsom en *kraft*. Det är många kristna som vill erkänna Anden som en person, men det är fråga om att också erkänna honom som en kraft. "Ni ska bli beklädda med kraft", det var det absoluta villkoret som måste uppfyllas innan lärjungarna kunde gå ut med budskapet om den Uppståndne.

Så kommer vi in i Apg. 2. Det står att "de blevo alla uppfyllda av helig ande", d.v.s. Anden som en kraft och en person kom in i lärjungarna och tog dem i besittning. Så möter du — som du kommer att möta i hela Apostlagärningarna — att till detta inre skeende kommer ett yttre, de synbara och hörbara manifestationerna.

Här ligger anstöten. Vi vill ha det på ett osynligt plan. T. o. m. kulturmänniskor kan tala om ande och det som är andligt. Detta inre skeende kännetecknas av att de blev uppfyllda och hela deras personlighet blev tagen i besittning av en högre makt. Den yttre manifestationen var tungomålstalandet. Det står: "de begynte alla tala andra tungomål efter som Anden ingav dem att tala".

Paulus talar om två huvudtyper av tungotal, människors språk och änglars språk. I Apg. 2 gäller det människors språk. Människor kommer dit, en väldig rörelse uppstår. De sade: "alla höra vi dem på våra egna tungomål tala om Guds väldiga gärningar." Det var alltså ett koncentrerat budskap. Det var inte en presentation av apostlarna och deras erfarenhet, utan av Guds väldiga gärningar.

Här möter du också det klassiska beteendemönstret när människor tar emot den helige Ande. Man vet inte vad man ska göra. Det står att man blev utom sig av häpnad. Det var inte apostlarna som föll i extas. Folket omkring blev utom sig av häpnad. Där har du det grekiska

forts. på sid. 17

FÖR FEMTIO ÅR SEDAN

För något år sedan förärade mig en god vän gamla årgångar av Evangelii Härold. Från det första numret av denna tidning "för andlig väckelse och fri mission" går det att följa pingströrelsens kamp, stabilisering och utveckling. Tjugo årgångar av EH har förvisso mycket att förmedla, men så gäller det också den kanske mest intressanta perioden (1916—1936) av pingströrelsens dynamiska historia.

Torsdagen den 8 mars 1917 kom nr 10 av årgång 2. Pastor Lewi Pethrus har lagt beslag på 3/4 av första sidan, och han tuktar baptistledarna för deras skamliga behandling av baptister på uttåg till den andliga frihet pingströrelsen proklamerade. Jag hittade helt osökt artikeln "Alltjämt nya uteslutningar ur Svenska Baptistsamfundet" då jag för några dagar sedan bläddrade i den gulnade och fräsiga tidningsbunten och fick för mig att den kan användas ännu en gång. Midnattsropet låter den därför gå vidare som en liten påminnelse till dem som idag lagt sig till med de förra baptistledarnas naiva metoder.

Nog känns det som ett svidande nederlag konstaterandet att dessa svulstiga attityder överlevt generationsväxlingen. De förföljdas självgoda barn har fått makt i arv, korrumperts och hunnit bli förföljare. Ack, vilken parodi! Nya aktörer har tagit rollerna men i övrigt är allt oförändrat. Efter ett halvt sekel är systemet helt genomfört och ingen minns längre något från blodiga genombrrottstider. Skall denna sorgliga trend någon gång brytas? (Se nr 21 1967 av Midnattsropet.)

ARNE IMSEN

EVANGELI

Tidning för andlig v

Tidningen utkommer varje helgfri
torsdag.

Årg. 2 | No 10. Torsdag

REDAKTION: Alfr.
Redaktions- och expeditiöns
Stockholms-Tel. Haga 22.

Alltjämt nya Svenska Bapt

De ofta förekommande uteslutningarna ur Baptistsamfundet då gudfruktiga män och kvinnor uteslutas från samfundets församlingar, ha väckt stort uppeende icke endast bland dem, som närmast beröras därav, utan inom så gott som alla kristna läger. Att en så stor skara gudfruktiga baptister kunna nöja sig med att endast åse dessa uteslutningar beror troligtvis på den uppfattning, man hyser angående samfundets gudomliga auktoritet. På det distriktsmöte, då Fildelfiaförsamlingen i Stockholm uteslöts, sades det av en äldre baptistpredikant, att han alltid ansett att baptistsamfundet är "Kristi kropp". Varken mötets ordförande eller någon annan av samfundets män sade ett ord emot denna åskådning. Och att denna uppfattning härskar hos en hel del av samfundets medlemmar är tydligen orsaken till att de kunna göra gemensam sak med ett samfund, som trakasserar, förföljer och utesluter verkligt gudfruktiga och andefyllda män och kvinnor. Man

HÄROLD

och fri mission.

"Jag (Jesus) har kommit, på det att de må
hava liv och hava över nog." Joh. 10: 10.

Lewi Pethrus.
gatan 13, Stockholm.
holms-Tel. 234 71.

den 8 Mars 1917.

slutningar ur tsamfundet

menar, att det icke existerar någon Guds församling utanför baptistsamfundet och därför finnes det ingen annan väg att komma ut ur detsamma än att uteslutas som en syndare. Så tror man.

Nu anses icke en troende och döpt församling såsom en kristen församling om hon icke är ansluten till baptistsamfundet. Om medlemmar i en baptistförsamling begära betyg till en församling som icke tillhör samfundet, men är ordnad enligt Guds ord och består av personer, som blivit döpta sedan de kommit till tron, så beviljas intet betyg, utan personerna i fråga bli uteslutna likasom syndare. Då nyligen en person begärde betyg från en baptistförsamling här i huvudstaden för att ingå i vår församling, fick densamma besök av en kommité, bestående av två diakoner. En av dessa sade rent ut, att han ansåg det vara mycket farligare för personen i fråga, att den nu ville ansluta sig till Filadelfiaförsamlingen, än om den fallit i uppenbar synd. Det-

"De förföljdas självgoda barn har fått makt i arv, korrumperats och hunnit bli förföljare. Nya aktörer har tagit rollerna men i övrigt är allt oförändrat – ingen minns längre något från blodiga genombrottstider"

ta låter otroligt, men det är dock sant. Vi ha den sista tiden många exempel på huru män och kvinnor med stort anseende som kristna tröttnat på fiendskapen mot den Helige Andes verk. De ha sett, att deras försök att förbättra ställningen inom samfundet ha varit lönlösa. Därför ha de begärt sina betyg för att komma ut i frihet, men fastän en del av dem haft stora förtroendeposter, under det de tillhört samfundsförsamlingen, så uteslutas de som obotfärdiga syndare, därför att de önska sluta sig till en troende och döpt församling, som ej tillhör samfundet.

Karlstads andra baptistförsamling utesluten

Nu ha vi ytterligare ett exempel på den här omtalade uteslutningsmetoden. Pastor K. O. Bergdahl, föreståndare och predikant i Karlstads 2:dra baptistförsamling, har stått till rätta för utskottet inom Värmlands distrikt. Han anklagades för att han döpt någon person, som icke ville sluta sig till baptistsamfundet. En meddelare från Karlstad berättar i förklidet n:r av E. H. om en annan anledning, nämligen den, att Karlstads 2:dra baptistförsamling upptagit i sin gemenskap "några vänner i Kristinehamn, som för omkring 8 år sedan blevo uteslutna ur därvarande baptistförsamling, för att de

gingo tillsammans på små enskilda bönemöten". Det blev vid ifrågavarande distriktsmöte tydligt betonat, att inga anklagelser funnos mot det kristliga livet inom församlingen, utan det var avvikelser från samfundets principer, som var orsak till distriktsföreningens beslut.

Således, principerna anses hava större betydelse än ett heligt liv.

Om nu församlingen i Karlstad står fast i den frihet, hon hittills hävdad, vilket också pastor Bergdahl försäkrade distriktsmötet om att den komme att göra, så är församlingen redan utesluten genom det beslut, som fattades den 27 jan.

Vår meddelare från det omtalade distriktsmötet säger:

Detta beslut var så gott som en bannlysning av den Helige Andes verk i Värmland, men det är sant, vad en broder vid nämnda möte yttrade: Är detta verk av Gud, så kunnen I ej göra det om intet.

Man kan verkligen icke beklaga broder Bergdahl och Ebenezerförsamlingen i Karlstad. Vi ha erfarit, huru härligt det är att ha frihet i församlingen och verksamheten, och vi veta, att ingen vinner mera på en sådan uteslutning än den, som blir utesluten.

Lewi Pethrus

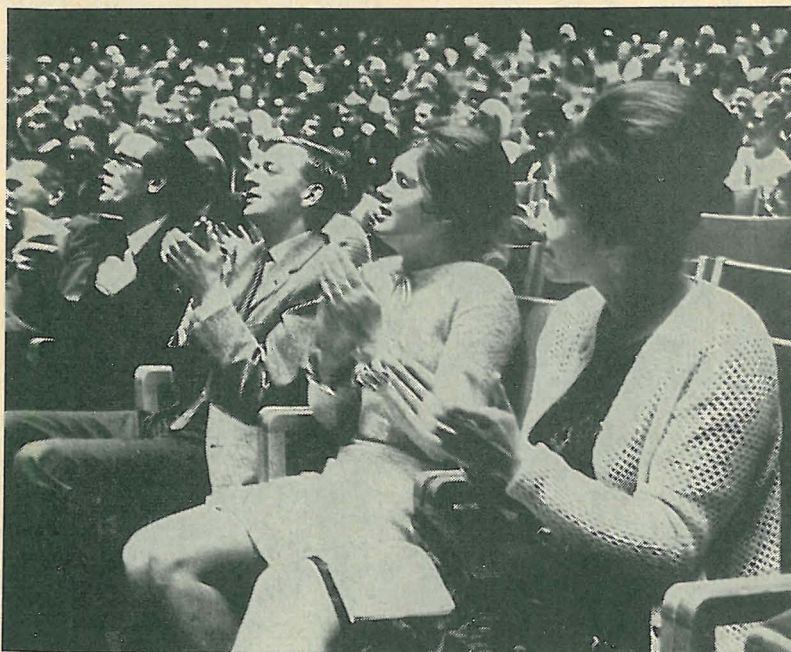
• • •

OBS! Kursiveringarna gjorda av Midnattsropets red.

BIBELSKOLAN

— Nu gäller det att åka hem och smälta allt det här, sade en ung evangelist när hon stod ute i Kongresshallens vestibul efter Bibelskolans avslutning. "Man har proppats med bibelstudier och nu ska jag studera alla anteckningar i lugn och ro bara jag kommer hem."

Tillsammans med ett hundratal andra elever hade hon under fyra veckor fått lyssna till bibelstudier om det som är så viktigt att känna till i vår tid: Guds församling, de andliga nådegåvorna och Andens frukt och praktiska råd för vittnen, som ska ut på fältet.

Stora skaror var samlade i Folkets hus kongresshall.

Elever och lärare är enstämmiga i sin uppfattning om årets Bibelskola: undervisningen har gått på djupet mer än någon gång tidigare och även erfarna evangelister säger att de fått lära sig mycket nytt.

Tyvärr kunde inte lika många elever komma i år som förr eftersom de provisoriska lokaliteterna inte kunde rymma mer än ett hundratal, men detta har i stället lett till en verklig koncentration kring Ordet. De som har kommit har bara varit inställda på en sak, att få tränga in i Guds Ord. Det har aldrig varit så lätt att undervisa som i år, säger lärarna med en mun. Budskapet har gått till öppna öron och längtande hjärtan.

— Nu sjunger vi "O, vad Gud är god mot mig. Aldrig kan jag

I STOCKHOLM

Helge Erixon predikar.

lan har haft ett syfte: att göra de heliga skickliga.

Nådegåvorna visar Guds egenskaper

Alla gåvor utom tungomålstalande och uttydning förekommer också i Gamla förbundet, sade *Agne Bark* när han i sina bibelstudier talade om Andens gåvor och Andens frukt. Den som har blivit andedöpt har fått någon speciell gåva. 1 Kor. 12: 11.

Bibeln har tillkommit genom profetians gåva, 1 Petr. 1: 20, 21. Denna gåva överbevisar på ett speciellt sätt syndarna, den uppenbarar vad som finns i människans hjärta och den avslöjar kommande ting. Hela Jesu liv var en profetia, och folket såg alla profeterna i Jesus,

glömma vad han gjort för mig", sade *Arne Imsen* under det sista mötet på Bibelskolans avslutning. Församlingen sjöng kören en gång, två gånger, ja sju gånger och de enkla orden sade allt som kunde sägas efter denna Bibelskola, när Gud själv varit närvarande, enheten i Anden varit upprättad och människor fått kallelse till helig tjänst.

Jesus hade givit sina vittnen ett budskap om läkedom och återupprättelse denna sista kväll. Behoven var många och när de som ville viga sina liv för tjänst åt Jesus uppmanades att komma fram fylldes lokalens främre parti av längtande människor.

De bibelstudier som eleverna fått ta del av under Bibelsko-

Stora skaror sökte sig fram till förbön.

Matt. 16: 14. Änglarna är profeternas medtjänare, Upp. 22: 9.

Det finns inte ett exempel i Apostlagärningarna, där inte tungotal var ett tecken på Andens dop. I Andedopet tar Gud hand om den lem som är svårast att bemästra, nämligen tungan, Jak 3: 2.

Trons, kraftgärningarnas och helbräddagörelsens gåvor är svåra att skilja från varandra när de är i verksamhet. Kraftgärningarnas gåva är en speciell skapargåva. Den finns exemplifierad i Joh. 9: 1—7. Den blinde mannen hade aldrig haft någon synförmåga, det behövdes en skaparmakt och kraftgärningarnas gåva trädde i funktion.

Trons gåva ger en osedvanlig frimodighet och förtröstan på vad Gud har sagt. Den gåvan uppenbarar Guds makt och resurser, 2 Kon. 6: 12—17.

I nådegåvorna kommer Guds egenskaper fram, som t. ex. Guds genomskådande förmåga i andebedömnings gåva.

Motpolen till Andens frukt är köttets gärningar. Frukten växer fram inifrån och är ett resultat av ett överflödande liv. Frukten är en belöning åt Gud, det är Han som söker frukt på trädet.

Målet är att gestalta Kristus

Det finns ingen kristendom utan någon form av Andeliv, påpekade *Arne Imsen*. När Anden lämnar församlingen börjar föruttnelseprocessen.

Beskrivningen av den fysiska världen i Gamla testamentet har en motsvarighet i den andliga världen i Nya testamentet. Egypten, öknen, Kanaan och Babylonien betecknar fyra olika andliga tillstånd. Egypten är otrons livsprincip, där Farao är enväldig konung, en anti-Gud. Öknen är anti-Ande, bilden på köttet. Att komma in i Kanaan

innebär att komma in i Jesus Kristus.

Babylonien är bilden på ett antikristligt tillstånd. När församlingen har kommit in i Kanaans land är det nya trädomsok som hotar: den formella, ceremoniella kulten.

Betecknande för världen är köttets begärelse: lusten att njuta, ögonens begärelse: lusten att äga, högfärd över denna världens goda: lusten att vara något, maktbegär, 1 Joh. 2: 15—17. Motpolerna i Kanaans land är villighet att lida för Herrens skull, villighet att offra för Herrens skull, villighet att vara ingenting för Herrens skull. I världen är målet att förverkliga sig själv, i Landet att gestalta Kristus.

Förföljelse övervinns genom martyrium men likgiltighet genom provokation.

Alla är vittnen, men några har tjänster

Alla är kallade till att vara vittnen och vittnesbördet är den bästa medicinen mot den objek-

tiva kristendomen. *Björne Erixon* påvisade att kraven på ett vittne är dels att vittna om det han har sett och hört, 1 Joh. 1: 1—3, dels att han talar sanning, Ords. 14: 5, 25.

Gamla förbundets förebild till församlingen presenterar den som 1) Herrens egendom, 2) ett rike av präster, 3) ett heligt folk, 2 Mos. 19: 1—6.

Att vara i en församlingsgemenskap innebär att man korrigeras. Många vill vara individualister och självständiga, men de har inte förstått vilket fantastiskt skydd som ligger i gemenskapen. Grenen som rycks bort från vinträdet går obönhörligt sin undergång till mötes. I tiden finns en tendens för församlingen att komma bort från sitt gudomliga väsen. Perspektivförskjutningen leder till kyrklig sakramentalism eller frikyrklig uppfostringskristendom.

Alla är vittnen, men några har andliga tjänster. Tjänsterna representerar genom sin

Forts. på sid. 21.

Björne Erixon deltog som lärare under hela bibelskolan och predikade i avslutningsmötena.

DOPET I HELIG ANDE *forts. från sid. 11*

ordet extasis. De visste inte vad de skulle göra när de fick bevittna detta märkliga fenomen. En skara på 120 människor talar deras egna språk. Det är helt fantastiskt! Här löstes också den babyloniska förbistring!

Gud ger bara goda gåvor

Så kommer den typiska reaktionen. Någon säger: "De äro fulla av sött vin." Det säger oss att vi kan inte göra om apostlarnas beteende till ett formalistiskt, fint mönster. De betedde sig förmodligen på ett sådant sätt, att de som såg detta med egna ögon undrade: "Vad nu då? Vad har de fått i sig? Har de fått för mycket av någonting?" Ja, det hade de fått. De hade blivit uppfyllda av helig Ande. Därför träder Petrus fram och säger: "Det är icke så, som I menen, att dessa äro druckna. Nej, här uppfylles det som är sagt genom profeten Joel: Och det skall ske i de yttersta dagarna, att jag skall utgjuta av min Ande över allt kött." Det innebär, att den gåva de fick kom från Gud. Jakob säger, att "idell goda gåvor och idell fullkomliga skänker komma ned ovanifrån, från himlajusens Fader". Därför var det en god gåva som kom!

I Apg. 8 möter de ett annat fenomen i Samarien. Där hade människor kommit till tro. De hade blivit döpta i vatten, men de hade inte blivit döpta i helig Ande. Petrus och Johannes sändes dit. Något märkligt skedde. De lade sina händer på dessa människor och då kom Anden över dem.

I Apg. 2 mötte du både de synbara och de hörbara manifestationerna, yttre kriterier på att någonting hade skett. Här möter du Simon trollkarlen. Det står så typiskt, att "när då Simon såg, att det var genom apostlarnas handpåläggning, som Anden blev given, bjöd han dem penningar". Simon stod utanför och såg vad som hände vid apostlarnas handpåläggning. Han såg att någonting skedde med dem. Det var förmodligen precis samma fenomen. När den här väldiga kraften kom över lärjungarna skulle jag tro att kroppen skakade eller någonting annat som Simon kunde registrera. Han såg, att de fick Anden. Han hörde det också: de talade andra tungomål.

Vi kan se Andens verkningar

I Apg. 10 predikar Petrus för hedningarna. De hade inte hört evangelium tidigare, men det händer någonting medan Petrus predikar. Människorna får tro, och det står att Gud renade deras hjärtan under det att Petrus talade. Ty de ord Petrus talade var inte enbart en exegetisk ut-

läggning. Det var en utläggning med kraft och helig Ande, så att det var kraft och skapande tro i det Petrus talade. Medan Petrus så talar faller Anden över människorna.

Hur kunde de veta att de fått helig Ande? Vi kan inte se Anden, ty det finns ett inre skeende som vi inte kan blicka in i, men vi kan se verkningarna. Jesus talar om vinden. Vinden ser vi inte, men vi upplever verkningarna. Så är det också med Anden. Det står: "De hörde dem nämligen tala tungomål och storligen prisa Gud." Här var det inte fråga om några böneformulär, men från ett överfyllt hjärta ropade de med full hals. Tungotalet var nog för att övertyga Petrus. Det var det kriteriet Petrus ville ha.

I Apg. 19 kommer Paulus till Efesus. Han möter en samling lärjungar. De hade kommit till tro, men Paulus var profet och han såg att de här lärjungarna saknade någonting. Han frågade: "Undfingen i helig Ande, när I kommen till tro?" De hade inte ens hört att helig Ande var given. Där möter du orsaken till att så få människor är döpta i den helige Ande: de har inte ens hört om det. Den här okunnigheten botar dock Paulus på en gång. Han talar om för dem att de skulle tro på Jesus och döpa sig i Herren Jesu namn. Så gör Paulus precis som Petrus och Johannes gjorde. Han lägger sina händer på dem. När vi lägger händerna på människor i dag i våra möten så är det fullt apostoliskt. När Paulus lade händerna på dem undfick de den helige Ande och "de talade tungomål och profeterade". Samma kriterium, samma yttre manifestation i alla dessa fall.

Du kan läsa om Paulus i Apg. 9. Ananias kommer till honom och säger: "Gud har sänt mig, för att du skall få din syn igen och bliva uppfylld av helig ande." Där fick Paulus sitt andedop.

Det genomgående i Apostlagärningarna är ett inre skeende, det är Ande från Gud som tar människor i besittning och uppfyller dem. Det är också både synbara och hörbara manifestationer. Just dessa manifestationer räknades såsom kriterier i den första kristna tiden.

Vi vet, att det är mycket krångligt för människor i dag att uppleva detta. Det beror inte på Nya testamentet, det beror inte på Gud. Det beror på den kristna förkunnelsen. Man säger så här: "Måste jag tala i tungor?" Måne det ligger ett dolt mindervärdighetskomplex bakom? Om man säger till en kristen i dag att han är obildad eller ologisk, är det ett större skällsord än om man säger till honom något som har med Anden att göra.

I stället för "Måste jag tala i tungor?" säger Paulus: "Gud vare tack, jag talar i tungomål

Höstens stora boknyhet!

TALA MED ANDRA TUNGOR

Av

JOHN L. CHERRILL

190 sidor

Pris 18: — + oms

"En bok som alla Sveriges kristna borde läsa...", säger Arne Imsen.

Beställ den idag!

Till MIDNATTSROPET,

Surbrunnsgatan 60,

Stockholm VA.

Sänd mig mot postförskott boken "Tala med andra tungor", pris 18: — + oms.

Namn:

Adress, gata, husn:r:

Poststation:

mer än I alla." Jag vill hellre ha aposteln Paulus som föredöme i det avseendet.

På pingstdagen i år var det ett TV-program, som hette Vad säger kyrkan? Där tog man upp tungotalet. Jag fäste mig där vid ett yttrande, som direktor Ingmar Ström fällde. Han hade ingen lust att leka semit, sade han. Han menade, att tungotalet hörde bara till den semitiska kulturen. Men det är underbart, att man inte behöver leka semit utan veta, att det vi upplever i dag är lika verkligt som för apostlarna även om vi är västeuropéer och kyliga svenskar.

Tungotalande ger vår ande talförmåga

Vad är då tungotalet egentligen? Det är, som vi har sagt tidigare, den synliga manifestationen på att en människa blivit uppfylld av helig Ande. Tungomålstalande är att vår ande, vårt evighetsväsen har fått en ny förmåga, nämligen talförmåga och kan uttrycka sig i bön, åkallan och tacksägelse utan förnufts censur. Paulus undervisar om att det är i bönen som tungomålstalande förekommer. Du möter tungotalet i det enskilda, privata bönelivet.

Paulus säger, att den som talar i tungomål talar i Andens hemligheter. I 1 Kor. 14 står det att man talar i andehänryckning. I grundtexten står det, att "den som talar i tungomål talar i Andens hemligheter". Det är genom den helige Andes inflytande som det sker. Det finns inget skäl att förakta tungomålstalandet. För det första är det en gåva av Gud och allt Gud ger är gott. För det andra har tungomålstalandet en enorm betydelse. Nu har vi en kristendom som vill rationalisera bort tecken och under, men man har också rationaliserat bort kraften, sältan och färgen i kristendomen.

I dag presenterar man kristendomen som en livsåskådning, och gör den till en filosofi. Kristendom är mycket mer än moral. I dag har man ju portionerat ut både kristendomen såsom lära och kristendomen som moral, d. v. s. i många fall har det inte blivit någonting annat än dogmatism och moralism. Varför? Man har förlorat själva nerven, den helige Ande. Där finns hemligheten till alltsammans. Utan den helige Ande blir Bibeln död, Jesus blir död, läran blir död, moralen blir moralism. Alltsammans förfuskas och missbrukas.

Andedopet är en punktuell erfarenhet, exakt markerad. Den som har varit med om det vet det. Andedopet är en port och leder in i Nya testamentets rika och härliga andeliv. Det är genom andedopets port som den helige Ande för oss in i detta liv.

Anden tar hand om vår tunga

Givandet av den helige Ande vilar på ett enda sakförhållande, nämligen att Jesus är upphöjd. Det som måste till är att du i tro tar emot den. Tänk, att den helige Ande gör oss inte inskränkta utan den vidgar vårt område. Det betyder också att det är mycket som vi måste rensa ut, ty den som har fått den helige Ande är kräsen. Har man fått smak på något verkligt gott så äter man inte vad som helst sedan.

Den helige Ande är en mångfaldig ande. Den vill uppfylla hela personligheten och ta den i besittning. Det första som du kanske märker är att känslolivet engageras. Du blir rörligare i känslan, du blir gripen. Vi ser att Jesus kunde sannerligen visa sina känslor. Han blev "upprörd i sin ande" och jag vill se den formalistiska präst som kan förneka det ordet. När han är nedanför predikstolen så kan kanske han bli upprörd också, men på predikstolen måste han representera. Då ska det vara så objektivt, att det inte angår någon.

Kristendomen har objektiva sanningar, men den kan subjektivt upplevas! Ändå är inte det subjektiva det huvudsakliga. Men om den subjektiva erfarenheten är så underbar så måste den objektiva sanningen vara ännu större. Anden tar hand om vår tunga. Jakob säger, att tungan kan ingen tämja, det är bara den helige Ande som kan tämja vår tunga. Det ligger en väldig makt i detta, att tala i tungor. Gör det varenda dag! Jag gör det varenda dag och upplever en väldig välsignelse av det.

Den helige Ande vill också ta hand om vår

vilja. Det innebär att den helige Ande formar vår vilja så att den blir i överensstämmelse med Guds. För det tredje: den helige Ande uppbygger vårt förstånd, den gör oss inte dumma, men skärpta. Guds Ande är den mest intelligenta anden i universum. Har vi fått del av den anden blir vi också intelligenta. Kanske inte på det sätt som du menar, men får skärpa. Om Anden får bo i vårt i sinne och upplysa våra tankar, så blir det en skärpt kristendom, som bryter ned alla tankebyggnader.

Det finns inga möjligheter att leva ett rikt kristet liv utan den helige Ande. Många kristna har Andens verk i den meningen att de är påverkade av Anden, men det är frågan om att Anden får flytta in i dig och bo i dig som en förblivande verklighet. Det sker genom den här porten, som heter andedopet, in i Nya testamentets härliga och rika andeliv. Där får du uppleva att begränsningen sprängs.

Du behöver inte söka surrogaten i dessa sinnesutvidgande medel. Du får uppleva att det är just Anden som är den förlorade dimensionen, men den kan bli återfunnen.

Vi har ett underbart löfte att Gud vill utgjuta Anden. Det kommer att eliminera behovet av alla dessa surrogat. Allting i tiden ropar på inlevelse, engagemang. Svaret är: bli döpt i den helige Ande. Då kommer du in i ett liv som blir ett spännande äventyr. Din känsla blir gripen. Du kan lida med dem som lider, du kan gråta med dem som gråter. Din vilja blir stålsatt. Du upplever, att du vill följa Guds vilja, vilka konsekvenserna än blir.

Björne Erixon

"Säll är den vilkens överträdelse är förlåten, och vilkens synd är överskyld. Säll är den människa som Herren icke tillräknar missgärning."

Ps. 32: 1—2.

Det är underbart, att Jesus har fört mej från döden till Livet, från Satans makt till Gud, ty genom Jesus har vi tillträdde till nådens tron. När vi lär känna Jesus och hans uppståndelsekraft, då försvinner det egna och Försonaren blir stor och underbar för hjärtat; ty nåden fostrar oss att avlägga allt som hör denna världens furste till. Ju mer Guds nåd får

TRO PÅ JESUS och hans försoningsverk

fylla oss, desto mer återspeglar vi Kristi härlighet.

Det var en tid i mitt liv, då jag strävade i egen kraft och såg ej vad jag ägde i Jesu försoning. Men, Gud vare tack, när Jesus öppnade mina ögon och försoningen och nåden blev min frälsningsklippa, blev allt nytt och nederlagen utbyttes mot härlig seger. Halleluja!

Du som ej har smakat denna underbara sötma i frälsningen, du skall kapitulera inför nådens tron. I egen kraft kommer du inte loss från djävulens klor, men om du helt ger dej åt Jesus, skall du få uppleva strömmar av Jesu frid, som uppfyller hela din varelse. Det gamla blir förgånget och något nytt kommer i stället, du får uppleva Guds frid som övergår allt förstånd.

Tro på Jesus och hans försoningsverk, så får du uppleva sann glädje i hjärtat. *Det är verklig, härlig frihet i Jesus.*

*Jan-Ake Larsson
Örebro*

FÖRSAMLINGSLIV... forts. från sid. 4

vill vara med om utveckling och framgång, men då måste det finnas moderssköten och fäder. Själv har jag här burit på en skuld, så fruktansvärd att den ibland tagit kraften ur mig, när jag sett människor födas till liv och jag icke kunnat ta hand om dem. Jag har lidit dag och natt och sagt: Gud, du ser att jag orkar icke ta hand om honom. Tag några bröder, tag några systrar som icke är tuktomästare, tag några bröder med hjärta som kan gråta med de gråtande och glädjas med dem som är glada, några som är villiga offra sin bekvämlighet, offra sig själva dag och natt. Hjälp oss Gud. Du ser ju att dessa som frälsas står mitt i lejonkulan och vi kommer icke till dem. De behöver ett ord. Herre, jag ber dig som jag bett så många gånger förr: ta någon — Du ser mina krafter sviktar, Du ser min begränsning och jag ber dig Herre Gud, tag ut någon här som är redo att avstå från sitt liv, sin bekvämlighet, men som vill ge sig för dig i denna tjänsten. —

Jag säger er, ni evangelister, att jag är ofta bedrövad i min ande när jag ser med vilken nonchalans ni behandlar människor. Kanske jag gått före med dåligt exempel, kanske jag också varit nonchalant och likgiltig för människorna. Om det är så, låt oss då tillsammans vända om, böja oss inför Gud och bedja om förlåtelse, så vi kan komma dessa själar till undsättning i deras kamp. —

● ● ●

Mina älskade vänner, det är fråga om faderskap.

Har du sett detta märkliga förhållande mellan Paulus och Timoteus? När han vänder sig till honom så vänder han sig till honom som sin andlige son. Förstår du, min älskade vän, att på grund av vår insats kommer Guds verk hos många människor att leva vidare eller gå sönder.

Många av dem vi får kontakt med kommer från torpederade familjer, de är sönderslagna, fostrade på gatan. Det är uppenbart, att vi icke kan lägga den gamla tidens krav på dem. Vad dessa människor först och främst behöver känna, det är hjärtan som känner och blöder och när de kommer in i församlingssamfundet måste de helt enkelt uppleva, att här har vi något som kan ersätta ett söndertrasat familjeliv, att här finns en gemenskap som är underbarare och härligare än det bästa och rikaste familjeliv. Men då måste småaktigheterna övervinnas, så att vi kan se storheten i att människor kommer till tro på Gud. Påminn varandra om detta!

När jag tänker på mitt eget liv måste jag säga, att jag icke stått här i dag om det icke funnits sådana som bedit för mig. Jag har upplevt perio-

der när jag icke kunnat bedja själv, och då har jag förstått hur de nyfrälsta har haft det. Många gånger har de ingen erfarenhet att vila på, och ingen kunskap heller. Det har ringt i min telefon och någon har sagt: Arne, Herren väckte upp mig i natt och jag fick bedja särskilt för dig. Då har jag sagt: Gud vare lov, jag orkar icke bedja själv, men Herren tog dig.

Ibland får jag brev från min mor hemma i Norge, som skriver några rader och säger: Arne, kom ihåg att vi beder för dig. — Jag har många gånger tänkt, vad orsaken kan vara att jag mitt i all bedrövelse får vara med och bli så välsignad; men när jag upplevt denna sällhet har alltid tankarna gått till mors böner — hon beder dag och natt. —

Kom ihåg, att de flesta ungdomar i vårt land har ingen bedjande mor, ingen bedjande far. Vem ska föra deras talan? Det här är oerhört allvarligt. Här måste det ske någonting hos oss. Låt oss försöka reducera njutningsmomentet och göra klart för människor att det finns ett kampmoment. Gud har kallat oss till en uppgift och det gäller att var och en går in i denna. Vad är orsaken till att en del ungdomar föredrar hemmen istället för mötena — att hellre sitta hos vänner hemma? — Då är det någonting som fattas i församlingssamfundet. Faderns- och moderssinnet ska inte vara någonting skilt från församlingen.

Gud måste hjälpa oss här. Kom ihåg, att verksamheten icke är koncentrerad till söndagskvällens eller onsdagskvällens väckelsemöten. Grov arbetet måste utföras mellan mötena. Låt oss se till att vi kommer in i ett andligt familjeliv, där faderstanken icke förfuskas, men växer fram enligt Andens egna lagar.

"Är det dött och kallt i församlingen du tillhör? Då är Mästaren utanför, eljest vore det brinnande hjärtan. I hans sällskap blir man icke slö och kall. Stå upp och ropa till din Gud! Det är bättre att dina medmänniskor tro dig vara galen, än att de skola förevita dig, att du teg, då du såg förödelser. Rädda din själ!

Herrens rop utgår i alla länder, till alla folk. Underbara uppvaknanden förspörjas och desslikes en hemska försoffning.

Vilkendera rörelsen har gripit dig?"

Gust. F. Johnson

BIBELSKOLAN forts. fr. sid. 16
evangeliska förkunnelse var sin del av Kristus och måste träda in i en kompletteringsgemenskap.

Evangelisten är en arbetare

Hemligheten till väckelsen i Brasilien som pågått kontinuerligt under 50 år är att söka i främst tre ting, sade *Ernst Högländer*. Brazilianarna har gått in på de villkor som Guds ord ställer upp, de har en levande tro på Gud och de har aldrig "utbildat" evangelister och pastorer i seminarier eller skolor.

Jesus ser på evangelisten som en arbetare, Luk. 10: 2. Grunden för tjänandet är kärleken till Jesus, 2 Kor. 5: 14. I kallelserna går vi in i ett fullbordat verk. Därför finner vi vila mitt i tjänsten, kampen, nöden och vandan.

Den kamp vi har att utkämpa är en strid i Andens värld. När Elia hade seger och elden föll var han medveten om fienderna och sade: "Gripen Baals profeter!"

Med de stridsvapen Gud har givit oss kan vi bryta ned fästet, 2 Kor. 10: 4, 5. Ett fäste är en försvarsbyggnad; detta är vad vi ständigt möter, folk som till varje pris vill försvara sin ställning. Men med de vapen Gud har givit i vår hand bryter vi ned dessa tankebyggnader!

Daniel fick en uppenbarelse om att striden stod i Andens värld, Dan. 10: 11—14. Vår uppgift är inte att strida mot människor, ty då blir det en köttslig strid och vi bryts ner, 1 Tim. 1: 19.

Bruden känner igen locktonen

Brudens förhållande till brudgummen i Höga Visan var ämnet för *Enoch Karlssons* bibelstudier. Många faror lurar på

bruden, som den andliga sömnen och att bli bunden av starka personligheter och religiösa väktare, men när brudgummen roper känner bruden igen locktoner och skyndar ut till honom.

När människor kommer till möten och är undernärda på andliga ting är det viktigt att vi har något att ge dem. De hungriga dras alltid dit där de kan få bröd.

Gud måste gripa viljan

Det finns ingen möjlighet att basera sin vision på vad andra människor sett och upplevt, då överlever man aldrig påfrestningarna ute på fältet. Gud måste gripa vår vilja, så att vi får en *egen* vision. Den grunden håller att stå på, betonade *Rune Gelinder* när han i sina bibelstudier gav praktiska råd till evangelisterna inför fältlivet. Man är ett vittne var man än befinner sig och vår uppgift är att predika både i ord och gärning. 2 Kor. 3: 3. — Känner du att Gud har kallat dig till en viss plats, så ta gitarren och åk dit vad än andra säger!

— Under tältmötesserierna i sommar har jag fått se hur viktigt det är att hålla fast vid Guds Ord och förbliva i Jesus, för att Guds verk ska få framgång, sade *Carl-Henric Henriksen*. Hemligheten med att lysa som himlaljus i världen är att hålla fast vid livets ord, Fil. 2: 15, 16. Grunden för gemenskap är att förbliva i ljuset, 1 Joh. 1: 7.

— Gud har givit oss en maktställning, sade *Eric-Gunnar Ericsson*. Den religiösa världen kommer att bli våra värsta fiender när Gud ger oss denna maktställning. Gud blir förhärligad när hans gärningar uppenbaras genom oss, 2 Kor. 1: 20.

De tre domarna talade *Gunno Andersson* om. Vid domen på

Herrens dag (1 Kor. 4: 5) ska de heliga dömas efter troheten i tjänsten. Redan under jordelevet kan Anden bränna upp det som inte har något värde, när verket prövas i Andens eld, 1 Kor. 3: 12, 13.

I domen i Josafats dal samlas hednafolken till dom. Den inträffar efter vedermödan och om förspelet till denna kan vi läsa i Hes. 38: 4—39: 8. I Upp. 20: 11—15 omtalas den sista domen som är den yttersta.

• • •

— I början när jag var ute på fältet hände det ibland att jag skulle ha möten varenda kväll, berättade *Enoch Karlsson* på ett av avslutningsmötena. Det hände att jag darrade i knävecken, när jag tänkte på att jag skulle ha texter till alla möten under den kommande veckan. Men en gång när jag satt i båten och åkte till fastlandet manade Gud mig att titta ut genom fönstret. Det gjorde jag och fick då se en båt som — kan ni tänka er — hette "Gå på"!

Efter avslutningens spriddes vännerna ut över hela landet igen, men den här tiden i Stockholms bibelskola har gett en vision till att tjäna Jesus i hemorten. Visst kan kampen bli hård, visst kan det hända att många får stå ensamma i en fientlig omgivning, men Jesus kommer snart, den sista skörden ska bärgas in och som aldrig förr känner väckelsens folk vikten av att lyda maningen: "Gå på" i Jesu namn!

Mona Sundquist

Beträffande det i föregående nr utlovade svaret från *Helge Berntsson* på inlägget om "Knorränningarna" får vi meddela att det kommer att inflyta i nästa nr.

En ström går fram...

Min morfar var vedhandlare i Karlskrona, hovleverantör i denna bransch, välbärgad, väl-sedd och — gudfruktig. Men det har berättats för mig, att en dag fick han ett möte med Gud av ett för den tiden icke vanligt slag. Från den stunden var han som förvandlad. Han fick möta Gud då han skulle sova middag — man tyckte väl att sådant borde hända under sedvanlig gudstjänsttid.

Hur som helst så övergav morfar affärsbranschen, levde sedan i ständig kontakt med Gud. Och naturligtvis oförstådd av sin omgivning. När min mor var över sjuttio år och blev andedöpt, då påminde hon mej om morfars upplevelse. Strömen har alltid gått fram.

Och från en annan kristinna får jag veta, att när det gick en andlig väckelsevåg fram i hennes hembygds missionshus vid sekelskiftet, då utrymdes kapellet totalt när Jesus döpte en av mötesdeltagarna i Anden — alla blev förskräckta. Endast två satt kvar och konstaterade att "det här står ju omtalat i Ordet".

Men det står också, att Gud haft fördrag med okunnighetens tider, och det är intressant att följa utvecklingen i tiden, även om man upptäcker att ännu blomstrar okunnighetens planteringar på sina håll.

Om jag kommer till en vän långt nere i en by i Afrika och frågar honom vad han vet om Sverige, så är det möjligt att han hört talas om landet högt

uppe i Norden med midnattssol och snöiga fjäll, där folket bor i kåtor och jagar isbjörnar — något som turistbroschyrer kanske berättat med bilder. Visst finns allt detta, men det finns också en hemlighet som gör att Norden inte förfrysar i evig köld och ofruktsamhet, och denna hemlighet är — Golfströmmen.

Det heter i uppslagsböcker, att tack vare denna ström kan människor och kultur leva i dessa länder. Golfströmmen kommer från Mexikanska golfen, går genom Floridahavet, passerar Kuba, Bahamahalvöarna och går tvärs över Atlanten till Spetsbergen. Den är Guds stora varmvattenledning; upptäcktes av spanjorer 1513, är 900 meter djup och åtta mil bred samt frambringar 25 miljarder kbm varmvatten per sekund, vilket är tjugo gånger mera än allt det vatten alla floder tillsammans tillföra havet.

Ordet som i min uppslagsbok följer på Golfströmmen är betecknande nog Golgata. Och så frågar ibland människor: vad är det för hemlighet i predikan om full och härlig frälsning, eftersom glädjen står högt i tak och man sjunger med fröjd om källor ovan och källor nedan. Hemligheten är att bibliskt andligt klimat bevaras och utvecklas i de strömmar av levande vatten som än idag flyter från Golgata och ett fullbordat försoningsverk.

Rudolf Hallingbäck

LP 101. Sång och musik, vittnesbörd samt dopförrättning i Väckelsekötet, Borlänge. Evangelist Eric Gunnar Ericsson, Bertha Svensson, Sigrd Andersson, Marita Hammar m. fl.

LP 102. Direktinspelning från Marantas pingstkongress i Stockholm 1966. Strängmusik, församlingssång, solo o. duett. Tal av Arne Imsen m. fl. Sång av Sally Olsen och Rogelio Parilla från Västindien.

H516-LP. Bröderna RAVNA sjunger: Hvor liflig å eie Guds fred, Vi bor ej här, Han tek ikkje glansen av livet, I den tause midnattstime. — Där står en vän, O synder som tankelös, Ångslande hjärta som lider, Å vilken härlig Frälsare, Ännu en gång, Jag är kungabarn.

H512-LP. ANNE LOFTHUS med utvalgte sanger: Barnetro, Der er mitt hjem, Når engang der hjemme, Alt kan bli nytt, Jesus vil lede deg, Det finns ingen. — Ingen bok, Du er kallet av Gud, Min lenkens melodi, Gud er virkelig, Heller ikke jeg, En jublende sang, I synd og mørke.

H509-LP. Plateside 1: Anne Lofthus, Egil Syvertsen, Unni og Synøve, Asbjørn Mykkelbost og Brødrene Ravnå. Plateside 2: Anne Lofthus, Brødrene Ravnå, Egil Syvertsen, Nils og Arne (Lines) og Unni og Synøve.

H514-LP. Plateside 1: Harald Eriksen, Anne Lofthus, Nils og Arne, Brødrene Ravnå, Brødr. Fagerli, Mørkestøl og Syvertsen. Plateside 2: Annelaug Lofthus, Brødr. Ravnå, Synøve og Unni, Brødr. Kobbek, Fredhøy og Ødum, Pedersen og Tønder.

H513-LP. Plateside 1: Anne Lofthus, Harald Eriksen, Brødr. Ravnå, Nils og Arne (Lines), Brødr. Fagerli, Mørkestøl og Syvertsen. Plateside 2: Synøve og Unni, Pedersen og Tønder, Annelaug Lofthus, Brødr. Ravnå, Elin Skårdal, Evangelistkvartetten.

H508-LP. Plateside 1: Evangelistkvartetten, Kåre Mørkestøl, Anne Lofthus, Menighetsmusikken "Salen" i Halden, Brødrene Ravnå og Egil Syvertsen. Plateside 2: Anne Lofthus, Evangelistkvartetten, Unni og Synøve, Kåre Mørkestøl, Brødrene Ravnå og Egil Syvertsen.

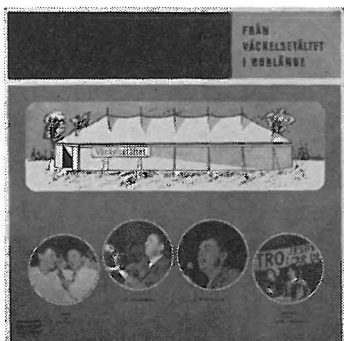
H515-LP. Anne Lofthus sjunger: Saliga visshet, Himlens fugler, Jesus min Frelser og Herre, Ha Du Din veg, Gud, Jag har en boning, Det är ingen hemlighet, O store Gud, Lär mig å be, Velg Jesus, Men om Du kom just nu, Jesu först av allt, To veier ligger foran deg.

LP-SKIVOR

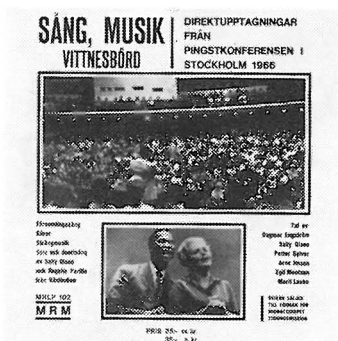
Evangelii Center

SPELTID 40 MIN

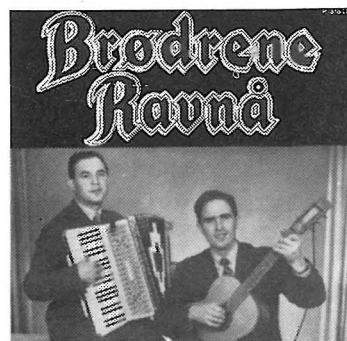
Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

LP 101

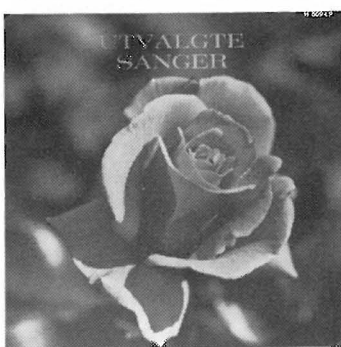
LP 102

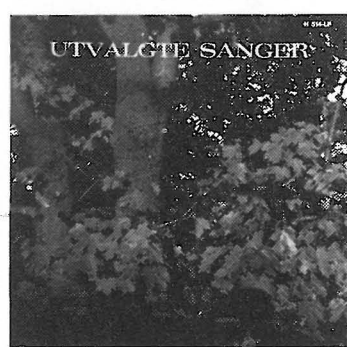
LP 516

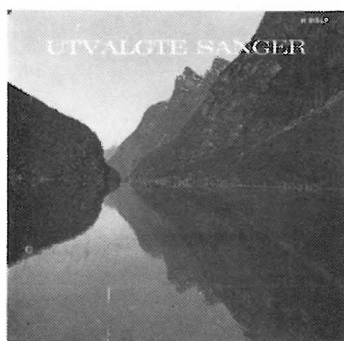
LP 512

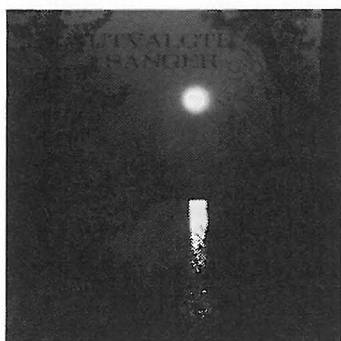
LP 509

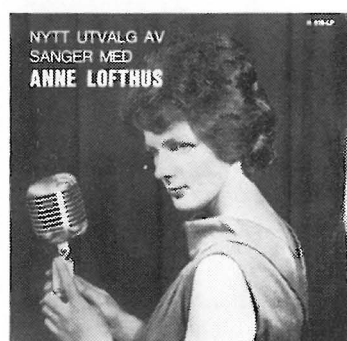
LP 514

LP 513

LP 508

LP 515

Klipp här och sänd in kupongen i dag —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. LP-skivor nr
(2 st. fraktfritt) (Pris: 25: — per st.)

☐ Sänd oss gratis notblad över våra populära sånger.

Namn:

Postadress:

Vid köp av 2 st. LP-skivor erhåller ni 1 st. EP-skiva
G R A T I S.

..... Hela skivserien, 9 st., 225: — + porto, mot
avbetalning 25: — per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

Mitt i förmiddags- mötet döpte Jesus mig i den Helige Ande . . .

Det är snart tio år sedan Jesus döpte mig i den helige Ande, men jag minns det lika väl, som om det varit i går.

Församlingen jag då tillhörde upplevde en tid av väckelse. Som ett resultat av förkunnelsen började många att ivrigt bedja om andens dop. Det dröjde heller inte länge förrän den ene efter den andre upplevde bönesvar. Alla utom jag.

Jag minns hur förtvivlad jag var. Djävulen predikade ständigt otro för mig och till slut tänkte jag: jag kommer aldrig igenom.

Det som var allra svårast för mig, var att jag aldrig fick stanna kvar på eftermötena. Eftersom jag gick i skolan och hade mycket läxor var jag tvungen att skynda mig hem på kvällen och fick därför aldrig, tillfälle att begära förbön.

Men Gud såg min längtan och en dag kom bönesvaret. Det var ett vanligt förmiddagsmöte då vi stod upp och prisade Jesus. Så föll den helige Ande över församlingen och i ett nu började jag tala ett främmande språk. Ingen bad för mig. Allt skedde så enkelt och naturligt. Hur underbar är inte Jesus.

Du min vän som längtar efter Andens dop. Öppna hjärtat och tag emot i tro. Löftet gäller dig.

Marita Hammar